

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obžalovaného **Ing. J. S.**, pre trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 a iné na neverejnom zasadnutí 25. septembra 2012 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2012, sp. zn. 3 To 157/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. S. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného J. S. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V (ďalej len okresný súd) z 20. septembra 2011, sp. zn. 3 T 86/2010.

Rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný S. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (zák. č.140/1961 Zb. v znení zákona č. 227/2005 Z.z.) v jednočinnom súbehu s trestným činom poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), b) Tr. zák. v rovnakom znení, ktorý spáchal tak, že

po tom čo bola dňa 20.12.2000 medzi ním ako fyzickou osobou-veriteľom a spoločnosťou S., s. r. o., ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o pôžičke vo výške 152.873,74 eur (4.605.474,40 Sk) a dňa 22.12.2000 medzi Ing. Z. Š. ako veriteľom-fyzickou osobou a spoločnosťou S. s. r. o., ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o pôžičke vo výške 34.384,73 eur (1.035.874,40 Sk) za účelom zabezpečenia podnikateľských potrieb spoločnosti-kúpy objektu

na W. v B. so záväzkom dlžníka (S., s. r. o.) vrátiť pôžičku do 31.12.2005 spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 1 % ročne splatných ku koncu každého kalendárneho roku, ku ktorých splateniu okrem úrokov za rok 2001 neprišlo, dňa 15.10.2004 predal ako konateľ spoločnosti S., s. r. o., M., B., predtým W. (od 11.3.1996 do 30.12.2005), B. synovi Š. S. nehnuteľnosti nachádzajúce sa na W./A v B. - garáž č. 2/157, miestnosti č. 1-13 na 1 poschodí vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 16/252, zapísaných na LV č. X. pre katastrálne územie P. a podielov vo veľkosti 16/251 k pozemku parcela č. 4365/1 o výmere 2891 m² zapísaného na LV č. X. pre katastrálne územie P. a to za kúpnu cenu 152.873,74 eur (4.605.474,40 Sk), kde táto suma predstavuje hodnotu pôžičky poskytnutej pôvodným veriteľom Ing. J. S. spoločnosti S., s. r. o. zo dňa 20.12.2000, kde pohľadávku dňa 14.10.2004 previedol obvinený na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky za sumu 0,03eur (1,-Sk) na syna Š. S., podľa znaleckého posudku Ing. M. I. č. 91/2009 zo dňa 9.5.2009 bola všeobecná hodnota uvedených nehnuteľností ku dňu 15.10.2004 stanovená na sumu 185.169,75 eur (5.578.424,-Sk), dňa 15.10.2004 ako konateľ spoločnosti S., s. r. o., M., B., predtým W. (od 11.3.1996 do 30.12.2005) na základe kúpnej zmluvy predal synovi M. S. nehnuteľnosti nachádzajúce sa na W./A v B. - garáž č. 2/214, miestnosti č. 1-9 nachádzajúce sa v prízemí vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 17/252, zapísaných na LV č. X. pre katastrálne územie P. a to za kúpnu cenu 87.017,54 eur (2.621.490,31 Sk), kde táto suma predstavuje hodnotu pohľadávky pôvodného veriteľa spol. S. T., s. r. o., IČO: X., v ktorej bol obvinený konateľom a túto pohľadávku dňa 26.03.2001 previedol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky za sumu 3.319,39 eur (100.000,-Sk) na syna M. S., podľa znaleckého posudku Ing. M. I. č. 91/2009 zo dňa 9.5.2009 bola všeobecná hodnota uvedených nehnuteľností ku dňu 15.10.2004 stanovená na sumu 176.059,03 eur (5.303.954,- Sk), pričom podľa znaleckého posudku Ing. D. K. č. 10/2009 zo dňa 30.09.2009 pri predaji nehnuteľného majetku spol. S., s. r. o. dokonca vykázala stratu z predaja, nehnuteľnosti boli v účtovnej evidencii spoločnosti S., s. r. o. v zostatkovej hodnote 8 211 000,-Sk a predané boli len za 7.227.000,- Sk, spoločnosť S., s. r. o. navyše uhradila cenu dostavby objektu hromadných garáží vo výške 1.155.000,- Sk s objednaním a úhradami v mesiacoch február až júl 2005, hoci v tom čase boli predmetné nehnuteľnosti už predané Š. S. a M. S., dňa 3.10.2005 na základe kúpnej zmluvy ako konateľ spoločnosti S., s. r. o., M., B., predtým W. (od 11.3.1996 do 30.12.2005) predal automobil zn. Audi A6, VIN: W., spoločnosti M. s. r. o., W., B., zastúpenej obvineným ako konateľom za sumu 2.655,51 eur (80.000,- Sk), podľa

vypracovaného znaleckého posudku Ing. E. K. č. 19/2009 zo dňa 8.4.2009 s dodatkom bola hodnota uvedeného vozidla ku dňu 3.10.2005 stanovená na sumu 4.913,- € (148.009,- Sk), dňa 3.10.2005 na základe kúpnej zmluvy ako konateľ spoločnosti S., s. r. o., M., B., predtým W. (od 11.3.1996 do 30.12.2005) predal automobil zn. Peugeot 205, EČ: B., VIN: V. spoločnosti M., s. r. o., zastúpenej obvineným ako konateľom za sumu 1.185,02 Eur (35.700,- Sk), najneskôr 3.12.2005 odpredal kancelársky nábytok a kancelársku techniku vo vlastníctve spoločnosti S., s. r. o., spoločnosti M., s. r. o., za sumu 28,68 eur (864,-Sk), kde bola dňa 3.12.2005 vystavená spoločnosťou S., s. r. o. faktúra č. X., vyššie uvedené nehnuteľnosti, nábytok a osobné motorové vozidlá vo vlastníctve spoločnosti S., s. r. o., využívané pre dôležitú podnikateľskú potrebu pre naplnenie predmetu činnosti a dosahovania hospodárskeho zisku predal bez vedomia a súhlasu ostatných spoločníkov spoločnosti, súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti a pred splatnosťou pohľadávok vzniknutých na základe zmlúv o pôžičke zo dňa 20.12.2000 a 22.12.2000, po uskutočnení predaja predmetných nehnuteľností, nábytku a motorových vozidiel spoločnosť S., s. r. o., stratila podľa znaleckého posudku Ing. D. K. č. 10/2009 zo dňa 30.09.2009 obvyklý prírastok na majetku, následne obvinený podal na Okresný súd B. V dňa 26.05.2006 „Návrh na vydanie platobného rozkazu“ na zaplatenie nevyplatených dohodnutých úrokov vo výške 4.997,79 eur (150.563,40 Sk) s príslušenstvom a následne dňa 12.12.2007 bol obvineným podaný „Návrh na vyhlásenie konkurzu“ spoločnosti S., s. r. o., obvinený vyššie uvedené transakcie vykonal v rozpore s Hlavou IV. Čl. 1 písmeno B. čl. 3 odsek 5 Spoločenskej zmluvy spol. S., s. r. o. „konateľ je povinný konať vo všetkých záležitostiach so starostlivosťou riadneho obchodníka" a v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, týmto konaním bola spoločnosť S., s. r. o., spôsobená škoda vo výške 243.760,50 eur (7.343.528,71 Sk) a poškodenému JUDr. J. G., právnenému nástupcovi Ing. Z. Š., ktorému dňa 31.10.2007 postúpila pohľadávku voči spoločnosti S., s. r. o. v sume 34.384,73 eur (1.035.874,40 Sk) vzniknutú na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 22.12.2000, škoda vo výške 34.384,73 eur (1.035.874,40 Sk),

Za to mu bol podľa § 255 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. v príslušnom znení uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, ktorý bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutára v obchodnej spoločnosti na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému S., s.r.o., M., B., IČO: X., škodu vo výške 243.760,50 € (dvestoštyridsaťtritisíc sedemstošesťdesiat Eur päťdesiat centov) a poškodenému JUDr. J. G., nar. X., bytom V., N., škodu vo výške 34.384,73 € (tridsaťštyritisíc tristoosemdesiatštyri Eur sedemdesiattri centov).

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 19. júla 2012.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vecne, teda z hľadiska chýb v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. uvádza dovolateľ jednak námietky proti kvalifikácii svojho konania ako trestného činu, zároveň aj ako protiprávneho konania v zmysle Obchodného zákonníka a spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti S. s.r.o.

Z hľadiska skutkových zistení popiera existenciu pohľadávky Ing. Š.. Ďalej polemizuje s právnymi úvahami tvoriacimi súčasť odôvodnenia rozsudku (potreba rozdelenia výťažku z predaja medzi spoločníkov spoločnosti), poukazuje na pretrvávajúcu existenciu f. S. s.r.o., namieta zaviazanie obvineného k náhrade škody z titulu jej nespôsobenía, nevysporiadanie sa krajského súdu s obhajobou obžalovaného a poukazuje na výsledok niektorých iných sporových konaní, vedených na základe žalôb spoločníkov a Ing. G., ktoré bližšie nešpecifikuje.

V prílohe je pripojené „stanovisko obvineného“, ktoré (tak ako v predchádzajúcom odvolacom konaní) špecifikovane analyzuje výsledky dokazovania, vykonané dôkazy hodnotí, napáda skutkové zistenia okresného a krajského súdu a úvahy, ktorými súdy pri hodnotení dôkazov ku týmto zisteniam dospeli, a prezentuje v tomto smere vlastné hodnotenia a závery.

Dovolateľ prostredníctvom obhajcu navrhuje, aby dovolací súd postupom podľa § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v neprospech dovolateľa a rozhodnutia oboch súdov, vychádzajúce z nesprávneho právneho názoru, zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) vec predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však už pri predbežnom prieskume zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pri dovolaní z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je možné preskúmať len správnosť právnej kvalifikácie skutku zisteného súdom, prípadne správnosť použitia iných hmotnoprávných ustanovení. Správnosť a úplnosť tohto skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, čo platí aj pre ostatné dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov a na základe ktorých dospel ku skutkovým zisteniam nie sú predmetom dovolacieho prieskumu.

Rovnako dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní nie sú právne úvahy súdu obsiahnuté v jeho odôvodnení, teda ich eventuálna nesprávnosť nie je dôvodom na konštatáciu splnenia dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ak skutková veta výroku o vine zodpovedá podľa hodnotenia dovolacieho súdu použitej právnej kvalifikácii.

Dovolacie námietky v preskúmvanej veci sčasti smerujú proti skutkovým zisteniam a tomu zodpovedajúcim dôkazným hodnotiacim úvahám súdu (napríklad spochybňovanie existencie pohľadávky Ing. Š. voči obchodnej spoločnosti S. s.r.o.) a v celom tomto rozsahu ich nemožno v dovolacom konaní (na rozdiel od konania odvolacieho) preskúmať.

Relevantné (preskúmateľné) sú námietky voči samotnej právnej kvalifikácii, ale len (ako už bolo uvedené) v tom rozsahu, v ktorom túto kvalifikáciu spochybňujú z hľadiska reálií súdom zisteného skutku (teda nie z hľadiska iných skutkových zistení, ku ktorým dovolateľ dospieva). Z hľadiska konkrétne vykonaného dovolacieho prieskumu tu ide o v dovolaní tvrdenú okolnosť, že (obsahovo) konanie obvineného postráda prvok porušenia právnych povinností, pri odpredaji majetku v rámci výkonu funkcie konateľa spoločnosti S. obvinený postupoval v súlade so zákonom a spoločenskou zmluvou, pričom dotknutými právnymi úkonmi vyrovnal pohľadávky smerujúce voči spoločnosti, teda znížil aj jej dlhy (pasíva), a preto ju nemohol poškodiť. Z tohto dôvodu nemôže byť uznaný za vinného ani zaviazaný k náhrade škody.

V uvedenom rozsahu vyjadrená námietka je nedôvodná. Aj vo výroku rozsudku je uvedené ustanovenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, prikazujúce konateľovi vykonávať svoju pôsobnosť v súlade s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie a neuprednostňovať svoje záujmy alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Tomu v reáliách zisteného skutku nezodpovedá odpredaj nehnuteľností a motorového vozidla zn. AUDI „pod cenu“, teda výrazným podhodnotením týchto vecí konštatovaným vo výroku rozsudku (u vozidla Peugeot a kancelárskeho nábytku a technicky ich znalecky určená všeobecná hodnota ako kritérium cenovej neproporcionality pri odpredaji nie je vo výroku o vine uvedená).

Výške škody spôsobenej spoločnosti S. ako jej majetkového úbytku zodpovedá práve rozdiel medzi predajnou cenou a aktuálnou všeobecnou hodnotou pri uvedených troch položkách, a nie súčet predajných cien všetkých piatich vo výroku o vine uvedených vecí, ako to činí napadnutý rozsudok. Ide o ich podhodnotenie pri predaji, a to v situácii, že pohľadávka na 4 605 474 Sk, ktorú obvinený previedol na svojho syna Š. S. za 1 Sk bola splatná do 31. decembra 2005, teda k omeškaniu dlžníka S. s.r.o. by došlo až po tomto dátume.

V súvislosti s vyššie uvedenou zároveň aj s ďalšou z predaja uspokojenou pohľadávkou (veriteľ S. T. a následne M. S.), pri predaji majetku naozaj išlo zároveň o zníženie pasív (splatenie dlhov) spoločnosti S.. Tieto však pri absencii podhodnotenia mohli byť znížené vo väčšom rozsahu (minimálne pohľadávka Ing. Š.), resp. mohli byť získané finančné prostriedky na tento rámec.

Súčet rozdielov všeobecných hodnôt (na strane jednej) a predajných cien (na strane druhej) v dotknutých prípadoch činí 3 723 422,29 Sk, oproti škode 7 343 528,71 Sk, konštatovanej napadnutým rozsudkom. Touto (naposledy uvedenou) hodnotou výšky škody nie je dovolací súd viazaný, keďže z popisu skutku vo výroku rozsudku vyplývajúce údaje o výške škody si odporujú.

V tomto kontexte platí nasledovné:

Správnosť zisteného skutku v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou nemožno konštatovať, ak si okolnosti uvedené v skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozsudku navzájom odporujú. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je v takom prípade splnený, ak niektorá z odporujúcich si okolností odôvodňuje použitie inej než preskúmvanej právnej kvalifikácie skutku. Dovolací súd však nerozhodne podľa § 386 Tr. por., ak dovolanie bolo podané v prospech obvineného a dôvod dovolania by bol v jeho neprospech (§ 385 ods. 2 Tr. por.).

Škoda v oboch (rôznych) vyššie uvedených hodnotách je však v zmysle § 255 ods. 3, § 89 ods. 13 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006, a to v jeho naposledy účinnom znení (§ 16 ods. 1 tohto zákona), ktoré je potrebné brať do úvahy (Trestný zákon v znení účinnom od 1. januára 2006 nie je v zmysle jeho § 2 ods. 1 pre páchatel'a výhodnejší) tiež značnou škodou (od 690 000 Sk, pričom v dotknutom ustanovení osobitnej časti Trestný zákon nepočíta so škodou veľkého rozsahu). Právna kvalifikácia skutku ako trestného činu podľa § 255 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 by sa teda nezmenila. Táto je navyše daná aj znakom spáchania činu osobou, ktorá má osobitne uloženú povinnosť hájiť záujmy poškodeného (§ 255 ods. 3 Tr. zák.), ktorý zodpovedá obsahu už uvedeného ustanovenia § 135a ods.1 Obchodného zákonníka.

Namietané tvrdenie odôvodnenia rozsudku o potrebe rozdelenia výťažku z predaja medzi spoločníkov spoločnosti nezodpovedá úprave Obchodného zákonníka, čo však vzhľadom na podstatu tohto rozhodnutia nie je potrebné bližšie rozvádzať, keďže ide o (z hľadiska rozhodnutia o dovolaní) irelevantnú chybu právnych úvah odôvodnenia, ako je charakterizovaná vyššie. Najvyšší súd teda len v kontexte trestnoprávneho posúdenia uvádza, že odpredajom vecných komponentov majetku bola spôsobená škoda dotknutej obchodnej spoločnosti, nie jej spoločníkom.

Čo sa týka kvalifikácie činu ako trestného činu poškodzovania veriteľ'a, zo sumy, ktorá by sa získala naviac, a to nepodhodnoteným odpredajom majetku (samotných nehnuteľností v roku 2004), ako je táto suma špecifikovaná vyššie, by bolo možné okrem uhradených pohľadávok uspokojiť aj celú pohľadávku Ing. Š. vo výške 1 035 874,40 Sk, uvedenú vo výroku rozsudku. Výška tejto pohľadávky predstavuje značnú škodu v zmysle § 256 ods. 4 písm. b/, § 89 ods. 13 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006.

Súbežná právna kvalifikácia podľa § 256 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. by sa teda nezmenila ani pri upresnenom znížení hodnoty protiprávneho odčerpania majetku spoločnosti S. konaním obžalovaného, zároveň kvalifikovaným aj ako druhý z jednočinne sa zbiehajúcich trestných činov.

Zo skutkovej vety výroku rozsudku vyplýva, že uspokojenie veriteľa bolo zmarené, a to práve tam popísaným konaním obvineného, pričom správnosťou a úplnosťou zisteného skutku je dovolací súd viazaný. Tým je pre účel dovolacieho prieskumu riešená otázka, či sa veriteľ mohol následne domôcť uspokojenia svojej pohľadávky voči stále existujúcej spoločnosti S..

Iná je situácia vo vzťahu k okolnosti podmieňujúcej (popri značnej škode spolupodmieňujúcej) použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 256 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006.

„Porucha v podnikaní iného“ je tu poruchou v podnikaní iného subjektu, než je osoba, ktorá zmarenie uspokojenia veriteľa vyvolala. Ak ide o také zmarenie, ktoré bolo vyvolané trestným činom spáchaným pri činnosti právnickej osoby (a pri s jej činnosťou spojených právnych úkonoch) na túto činnosť použitou osobou, trestnoprávnu zodpovednosť nesie ten, kto v mene právnickej osoby fakticky a právne konal v rozsahu svojich oprávnení, v tomto prípade štatutárny orgán obchodnej spoločnosti (konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným).

V konkrétnych súvislostiach teda môže ísť len o poruchu v podnikaní veriteľa, spôsobenú zmarením jeho uspokojenia. Z popisu skutku však nevyplýva, že by veriteľ (spoločníčka Ing. Š. alebo singulárny právny nástupca vo vzťahu k predmetnej pohľadávke JUDr. G.), vôbec boli podnikateľmi (podnikateľom je spoločnosť s ručením obmedzeným, nie jej spoločník), ani okolnosť, že by v akejkoľvek činnosti veriteľa bola spôsobená vážna porucha (a aká).

Uvedený zákonný znak teda nezodpovedá správnej právnej kvalifikácii zisteného skutku. Jeho vypustením by sa však právna kvalifikácia v jej základe, ani trestná sadzba nezmenila, išlo by o kvalifikáciu podľa § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v príslušnom znení.

V nadväznosti na naposledy uvedené, v zmysle § 371 ods. 5 Tr. por., keďže zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemožno použiť.

Ku právnej kvalifikácii je v nadväznosti na vyššie uvedené ešte potrebné dodať, že konanie obvineného, zakladajúce spáchanie trestného činu, je v popise skutku ohraničené odpredajom nábytku 23. decembra 2005. Následný popis podania návrhu na vydanie platobného rozkazu a návrhu na vyhlásenie konkurzu už tento rámec presahuje, čo súvisí aj so správnym použitím Trestného zákona v znení účinnom pred 1. januárom 2006. V tejto nadbytočnej časti je uvedená aj iná (už vyššie komentovaná) právne nesprávna, avšak trestnoprávnu kvalifikáciu nemeniaca okolnosť, a to odpredaj vecí bez súhlasu ostatných spoločníkov a valného zhromaždenia spoločnosti.

V konečnom dôsledku, z dôvodu viazanosti dôvodmi dovolania (§ 385 ods. 1 Tr. por.) v kontexte obsahu dovolacích námietok vyjadrených v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. (k tomu pozri rozhodnutie 120 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 06/2012), zároveň z dôvodu zákazu „reformatio in peius“ (§ 385 ods. 2 Tr. por.), dovolací súd pri skúmaní správnosti právnej kvalifikácie skutku ako pokračovacieho trestného činu a správnosti použitia „iných“ hmotnoprávných ustanovení pri ukladaní trestu nehodnotil objektívnu súvislosť (v kontexte časového odstupu) medzi odpredajom nehnuteľností v roku 2004 a odpredajom vozidiel, nábytku a inej techniky v roku 2005 (§ 89 ods. 19 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006).

Keďže teda najvyšší súd nezistil v rozsahu uplatnených dovolacích námietok splnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (resp. tento dôvod nemožno v zmysle § 371 ods. 5 Tr. por. použiť), ani iného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por., dovolanie obvineného S. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. Takto rozhodol na neverejnom zasadnutí nariadenom v zmysle § 381 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. septembra 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duřa

Za správnost' vyhotovenia: Libuřa Jánořiková